

Universitätsbibliothek Paderborn

Ōrigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

XXIX. & rerum anima carentium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

Angelos praesentes esse docet in ea solum Ecclesia que meretur, & Christi est. Sed & mihi A
pene illud exciderat, quod ait Homil. 5. in Num. Inflati enim sunt, qui indigent adiutorio Ange-
lorum Dei, ut ne a Dæmonibus subruantur, & ne corda eorum sagitta volante in tenebris terebrentur:
& quod libr. 8. contr. Cels. ubi datam esse Dæmoni adversum impios potestatem & impe-
rium fatetur; sanctos autem à Christo protegi, qui contra Dæmonum assultus Angelos
suos tutores iis addidit. Id quod fuisse videtur Origeni Davidicum illud Psalm. 33. 8.
Castrametabitur Angelus Domini in circuitu timentium eum, & eripiet eos.

In contraria autem alibi discedit, & neminem afferit Angelico carere præsidio: puta
Tomo 13. in Matth. p. 310, ubi Lunatico huic, quem curavit Dominus, Angelum bonum
adfuisse docet, tum etiam cum à Dæmons vexaretur, & nondum salutarem Christi opem
senissem: *καὶ ἦρεν τὸν λαόν τοὺς ταῦτα ἀπέστρεψεν εἰς τὰς λύτρας αἱρέπειν τὸν
χριστὸν μητρὸν τοῦ ἀπέστρεψεν.* Illustrior etiam est locus alter ex Homil. 35. in Luc. in quo
parvolorum qui Ecclesia dederunt nomen, Angelos faciem cœlestis Patris semper vide-
re asseverat; qui vero ab Ecclesia alieni sunt, eorum Angelos ad cœlestis Patris faciem oculos
attollere non audere; & pro hominum sibi subditorum meritis ac virtutibus, plus,
minutus, vel semper, vel numquam Dei vultum contemplari posse. Quinetiam unicuique
Angelos duos, bonum unum, malum alterum adesse non uno loco pronuntiavit, ut paulo
inferius ostendemus.

Dubitata præterea Origenes, utrum ab ipso statim ortu Angelus comes homini electo,
& saluti destinato adjungatur à Deo, an à baptismo. Prosternit locus Tomo 13. in Matth. pag.
331. ubi illud Evangelista explanans: *Videte ne contempnatis unum ex his pusillis, quare annos* C
qui in Christo parvuli sunt & imperfecti, Angelorum custodia egant; maiores autem &
perfecti, Christi ipsius. Tum quætionem commemoratam proponit, ecquid postquam
natu sunt infantes, an postquam renati, Angelorum custodum confortio fruantur. Vtram-
que locis è Scriptura qualiter fulcit sententiam, sed priorem pluribus; posteriori vero
consequens esse agnoscit, Angelis Satana subditum esse hominem, quamdiu fidem Christi
non suscepit. Infolens autem ad damnum est quod adiicit, Angelum fortasse homini
nascenti custodem additum, malum initio esse; Christi deinde doctrinam capessente puer-
ro, eodem facere progressus Angelum, & faciem demum cœlestis Patris spectare: vel
fortasse Angelum homini, vel hominem Angelo salutis austorem existere: nonnullos
vero è tutelarium Angelorum numero Patris cœlestis aspectu semper frui. Deinde oppo-
nit sibi quod in Actis Apostolorum scriptum est, pulsante otiuum Petro, qui intus erant,
ipsius esse Angelum pronuntiassse; non ergo perfectus Christum, sed Angelum itidem ut
reliquis adfert; responderet pro dogmate sententiam illorum neutiquam esse habendam,
qui sic sentiunt. Itaque Homil. 24. in Num. justis & electis ipsum adesse Dominum, infe-
rioribus vero Angelos disertis verbis affirmat. Sic ipse tamen Homil. 11. in Num. Quam-
vis & ipsi Apostoli Angelis utiatur adiutoribus ad expendum predicationis sua munus, & opus Evan-
gelij consummandam. Sic enim dicebatur in Actibus apostolorum, quia Angelus Petri esset, qui pulsaret
ad ostium. Similiter ergo intelligitur esse & aliis Pauli Angelus, sicut est Petri, & aliis alterius Apostoli,
& singulorum per ordinem. Quorum similia habet Hom. 23. in Ios.

XIX. Præter homines, hominumque conventus ac societas, tum Ecclesiasticas, E
tum politicas, Angelorum cura permisssas, alia quoque in anima regimini ipsorum subdia-
ta esse decrevit, variaque hæc illos meritis suis fortitos offeia, ut si qui bestiis præsent, feri-
nis id actibus sint consecuti; qui vero Sanctorum preces Deo offerre iussi sint, sua pietate
id muneric promeruerint: hinc Raphaeli medicina studium fuisse commissum, pro sua
in homines caritate; Michaëli, orationum Deo offerendatum mandatum fuisse munus; Gabrieli, bellorum administrationem. Legenda in eam sententiam Hom. 4. in Num. qua
plantis, animalibus, animaliumque foetibus, exercitibus, rebusque aliis terrenis, sed &
sanctis operibus, rerumque divinarum tradendæ scientia Angelos præfere afferit, caven-
dandumque saneit ne terrenis dediti actibus & corporeis, inter deputatos iis administrandis
Angelos reperiuntur. Legenda & Homil. 23. in Ios. & Homil. 10. in Ierem. & cap. 7. libri F
1. *τοῖς ἀρρεφόροις*, & liber 8. contr. Cels. quo Epicureum illum confutans Philosophum, rerum
omnium, quæ in his inferioribus geruntur locis, procurationem in Dæmons transcri-
bentem, Angelis quasi ex iure manu consertum reperit, mala solum, & incommoda, & quæ
humano generi noxia sunt, sterilitates puta, calamitates, siccitates, pestilentiam, aliaque
id genus ad auctores Dæmons referens, divino iudicio certis temporibus hanc adversum
homines potestatem nancientes, sed adversum impios præfertim, & à Dei cultu alienos.
Verumtamen libro *τοῖς ἀρρεφόροις* 3. cap. 3. disciplinarum, & artium potestatem spiritualibus qui-
busdam mundi hujus energijs ac Virtutibus adscribit; atq; inde existere furores poëticos,
divinationes & magiam arbitratur. Quæ sane ex Gracorum, Musas quasdam doctrinaram
præfides, & Deos *μουσούρια* fingentium, Theologia videntur esse perita.